

מ"ת 40647/07/21 - סלים אבו עאנם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 40647-07-21 מדינת ישראל נ' אבו עאנם (עציר) ואח'

תיק חיצוני: 427820/2021

תאריך: 14 אפריל 2022

בקשה מס' 39

בפני כבוד השופט עמית כהן

המבקש: סלים אבו עאנם

ע"י עו"ד חיים אוחנה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ע"י עו"ד אביב דמרי, פרקליטות מחוז דרום

החלטה

בקשת המבקש לעיון חוזר בהחלטה לעצרו עד תום ההליכים.

רקע

1. נגד המבקש (נאשם 1) הוגש כתב אישום מתוקן (להלן: "**כתב האישום המתוקן**" או "**כתב האישום**") המייחס לו: רצח (באדישות), עבירה לפי סעיף 300(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"); נשיאת נשק, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא + סיפא לחוק; ירי מנשק חם, עבירה לפי סעיף 340(ב)(1) + (2) לחוק (מספר עבירות).

כתב האישום המתוקן מייחס לנאשמים 2 עד 4 (להלן: "**הנאשמים**", ההתייחסות לנאשמים תהיה בהתאם למספרם בכתב האישום המתוקן) עבירה של ניסיון לתקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 379 + 382(א) לחוק, בצירוף סעיף 25 לחוק.

2. השתלשלות האירועים קודם להגשת כתב האישום המתוקן:

2.1. קודם לכתב האישום המתוקן הוגש כתב אישום (להלן: "**כתב האישום המקורי**") נגד המבקש ו-3 אחרים (נאשמים 2 ו-3 בכתב האישום המתוקן וחאביב אבו גאנם, להלן: "**חאביב**", שהיה נאשם 2 בכתב האישום המקורי) המייחס להם עבירות של רצח (באדישות) לפי סעיף 300(א) לחוק וחבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק, ולשני נאשמים נוספים (נאשם 4 בכתב האישום המתוקן ונאסר אבו עאנם, להלן: "**נאסר**", שהיה נאשם 5 בכתב האישום המקורי), יוחסה עבירה של ניסיון לתקיפה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 382(א) בצירוף סעיף 25 לחוק.

ביום 31.8.21 נקבע שקיימות ראיות לכאורה לביצוע המיוחס לחאביב ונאשם 3 ובאותו המועד נקבע שהם יעצרו עד לתום ההליכים נגדם (ערר שהוגש לבית המשפט העליון, בש"פ 6401/21, נמחק).

ביום 8.12.21 נקבע שקיימות ראיות לכאורה לביצוע המיוחס למבקש ובאותו המועד נקבע שהוא יעצר עד תום ההליכים נגדו.

הראיות לכאורה נגד המבקש והנאשמים האחרים בכתב האישום המקורי התבססו בעיקר על עדויות עדי תביעה 1 - עבדל כרים אבו גליון (להלן: "עבדל כרים"), 3 - איוב אבו גליון (להלן: "איוב"), 4 - עאדל אבו גליון (להלן: "עאדל"), ו-6 - מחמד אבו גליון (להלן: "מחמד") (להלן, ביחד: "המתלוננים"), אשר העידו שראו את המבקש ואחרים יורים בכלי נשק שונים. איוב ועאדל העידו שראו את המבקש יורה לכיוון המנוח כאשר המנוח נפגע.

עדים אחרים העידו ששמעו יריות וראו זריקות אבנים, אך לא זיהו את הנאשמים.

עד נוסף (עד תביעה 2), קטין, העיד שראה שלמבקש היה אקדח.

2.2. ב-24.10.21 הגישו חאביב ונאשם 3 בקשה לעיון חוזר, בטענה שראיה, אותה הם מבקשים להציג לבית המשפט באופן חסוי, מפריכה את ראיות המאשימה נגדם ומוכיחה את חפותם. חאביב ונאשם 3 הגישו לעיון בית המשפט את הראיה החסויה, הכוללת: סרטונים ממכשיר DVR אשר שמר סרטונים ממצלמות אבטחה בביתו של חאביב, חוות דעת מומחה, עם תמונות שנגזרו מהסרטונים, וניתוחים והסברים לתמונות ולאירועים. חאביב ונאשם 3 טענו שהסרטונים מוכיחים שהם לא בצעו את המיוחס להם, אך סירבו למסור את הראיה לידי המאשימה (אלא בתנאים שאינם רלוונטיים להחלטה זו).

ביום 5.12.21 נדחתה הבקשה לעיון חוזר, נוכח קשיים בקבילות הראיה החסויה וקושי להעניק לה משקל, הנובעים בעיקר מכך שהראיה לא נמסרה לבחינת המאשימה.

ערר אשר הוגש על ההחלטה (בש"פ 8409/21) לא התקבל, וחאביב ונאשם 3 התחייבו בו למסור את הראיה לידי המאשימה, ללא הגבלות. המאשימה הודיעה שהיא תבדוק את חומר הראיות שיימסר לידיה ואם יימצא שחאביב ונאשם 3 לא ביצעו את המיוחס להם בכתב האישום המקורי, הם ישוחררו.

2.3. ביום 19.1.22 הגישה המאשימה בקשה לשחרור חאביב ונאשמים 2 ו-3 ממעצרם. בבקשה פורט כי ביום 29.12.21 הועבר ליחידה החוקרת מכשיר DVR הכולל תיעוד ממצלמות אבטחה מביתו של חאביב (להלן: "ה-DVR" והסרטונים שהופקו ממכשיר ה-DVR: "הסרטונים"); נוכח קבלת הראיה החדשה התקבלה, באישור פרקליט המחוז, החלטה על ביצוע השלמות חקירה, ובין היתר נחקרו המתלוננים, עדי ראיה והנאשמים; לאחר בחינת חומר הראיות, מצאה המאשימה שיש בראיות החדשות כדי לכרסם בראיות לכאורה נגד חאביב ונאשמים 2 ו-3, באופן המצדיק את שחרורם המידי לחלופת מעצר.

(להלן אתייחס לסרטונים והשלמות החקירה כאל: "הראיות החדשות").

3. כתב האישום המתוקן

בהמשך לאמור לעיל, הגישה המאשימה את כתב האישום המתוקן, בו מתואר אירוע אלימות (להלן: "האירוע"), בין משפחת אבו עאנם, משפחתו של המבקש והנאשמים (להלן: "משפחת המבקש"), לבין משפחת אבו גליון, אליה משתייך כמאל אבו גליון, אשר נפגע מירי ונהרג באירוע (להלן, בהתאמה: "המנוח", "משפחת המנוח"), המתגוררת בסמוך למשפחת המבקש, ביישוב תל שבע.

באירוע מתוארים מעשים שונים אשר בוצעו על ידי בני שתי המשפחות, לרבות צעקות, זריקות אבנים, אחיזת סכין וירי,

אשר חלקם יתוארו להלן בתמצית, ככל שהדבר רלוונטי להחלטה: בין משפחת המבקש למשפחת המנוח קיים סכסוך שטיבו ומהותו אינם ידועים למאשימה; ביום 8.6.21 בסמוך לשעה 20:30, החלו הנאשמים ואנשים נוספים ממשפחת המבקש לקלל ולריב עם בני משפחת המנוח, ביניהם המנוח והמתלוננים; המבקש נשא והוביל עימו אקדח מדגם שאינו ידוע למאשימה (להלן: "**האקדח**"); בשעה 20:40, או בסמוך לכך, יצא אדם ממשפחת המנוח, שזהותו אינה ידועה למאשימה, מביתו של אחמד אבו גליון (להלן: "**הבית של אחמד**") אל הכביש הסמוך לביתו של חאביב, ממשפחת המבקש, כשהוא אוחז בסכין; בשעה 20:41:02, או בסמוך לכך, ירה אדם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, לעבר משפחת המבקש ואז הוציא המבקש את האקדח וירה מספר יריות לעבר המתלוננים ומיד לאחר הירי נכנסו המבקש ואחרים לחצרו של חאביב; באותה עת עמד המנוח בשטח בסמוך לביתו של אחמד; בשעה 20:42:24, או בסמוך לכך, יצא המבקש מדלת חצר ביתו של חאביב, כשהוא אוחז באקדח, רץ לאורך חומת ביתו של חאביב, עד לנקודה בה הוא ראה את המנוח, צעק לעבר המנוח "כאמל" וירה מספר יריות לעבר המנוח, אחד הקליעים שנורו על ידי המבקש, פגע במנוח בחזה שמאל, וכתוצאה מכך המנוח התמוטט ונפל ארצה; חאביב ואחרים רצו לעבר המבקש וניסו למנוע ממנו להמשיך לירות, אך המבקש ירה עוד מספר פעמים באוויר; עם נפילת המנוח פסקה ההמולה, המתלוננים והנאשמים חדלו לזרוק אבנים והנאשמים נכנסו לביתו של חאביב; המתלוננים הרימו את המנוח בידיהם, הכניסו אותו לרכב שהגיע למקום, המנוח פונה למרפאה מקומית ומשם הובהל ע"י מד"א לבית חולים סורוקה ושם נקבע מותו.

המאשימה טוענת שבמעשיו גרם המבקש למותו של המנוח, בשוויון נפש לאפשרות גרימת התוצאה הקטלנית, ובנוסף כי המבקש נשא והוביל נשק ותחמושת בלא רשות על פי דין לנשיאתו או הובלתו וירה מנשק חם של כדן באזור מגורים, באופן שיש בו לסכן חיי אדם.

הבקשה לעיון חוזר

4. המבקש הגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטה מיום 8.12.21 לעצרו עד תום ההליכים, בה טען את הטענות העיקריות הבאות:

4.1. היסודות הראייתיים שהביאו את בית המשפט לקבוע בשעתו שקיימות ראיות לכאורה נגד המבקש, התמוטטו לנוכח ההתפתחויות בתיק, השלמות החקירה ומשקלן של טענות עדי התביעה. לנוכח השלמות החקירה שבוצעו, זנחה המאשימה כליל את המסד הראייתי עליו היא התבססה.

4.2. לא ניתן לבסס מהימנות על גרסאותיהם של עדי התביעה, נוכח ממצאי הזירה, הסתירות המהותיות העולות מהן והמסד הראייתי הלכאורי שעולה מהסרטונים.

4.3. מדוח הצפייה בסרטונים עולה שמדובר בקטטה המונית, את רוב המשתתפים לא ניתן לזהות, לא ניתן לזהות אף אחד מהחשודים, ישנם שניים או שלושה יורים.

נוכח החלטת בית המשפט מיום 5.12.21 וממצאי היחידה החוקרת, בדבר הקושי בזיהוי המצולמים בסרטונים, ומשקלם האפסי של עדי התביעה, התשתית הראייתית נגד המבקש קורסת.

4.4. יותר לא מיוחס למבקש רצח בצוותא עם האחרים, ולכן אף אם יעלה בידי המאשימה להוכיח שהמבקש אחז בנשק וירה בזמן האירוע, עליה להוכיח שהמבקש הוא זה אשר ירה את הירייה שהרגה את המנוח.

5. בדיון שהתקיים חזר המבקש על טענותיו והוסיף, בתמצית:

5.1. ההתפתחויות שאירעו בתיק מאז הגשת כתב האישום המקורי והחלטת המעצר המקורית, הביאו לשינוי דרמטי בתשתית הראייתית ובדוקטרינות המשפטיות שעל בסיסן יוחס האישום שמיוחס למבקש, והמבקש עותר לעיין מחדש בהחלטה המקורית שניתנה לאור השלמות החקירה וההתפתחויות ולקבוע שחל כרסום בראיות שמצדיק במקרה זה בחינה של חלופת מעצר.

5.2. אין ראיות שהסרטונים שחולצו מה-DVR הם ממועד האירוע. ב"כ המבקש הפנה למזכר איש המטרה, רס"מ אמיר כהן מיום 2.1.22, בו נקבע שזמן המערכת של ה-DVR אינו תואם לזמן האמת, ולאמור בהחלטת בית המשפט מיום 5.12.21 (להלן, הזמן המופיע על גבי הסרטונים יכונה: "**זמן מערכת**").

5.3. לא ניתן לזהות את רוב הדמויות בסרטונים שהופקו מה-DVR.

לא ניתן להסתמך על העדים שזיהו את המבקש, שעל עדותם הושתת כתב האישום המקורי, משום שהם נחקרו תחת אזהרה בחשד למסירת הודעות שקר, נוכח האירועים שבסרטונים שאינם מתיישבים עם עדותם, ולמרות שהסרטונים הוצגו להם, הם עמדו על גרסתם הראשונה.

בסרטונים יש עוד אירועי ירי, לכיוון בני משפחת המנוח, וחלקם נורו לא על ידי המבקש, אפילו לגרסת המאשימה.

5.4. אין ראיות שירייה שירה המבקש פגעה במנוח והרגה אותו. עתה לא ניתן לייחס למבקש עבירת רצח, אלא אם יוכח שירייה שהוא ירה פגעה במנוח והרגה אותו.

תשובת המאשימה

6. המאשימה מבקשת לדחות את הבקשה וטוענת שמצבו של המבקש לא השתנה לקולא, אלא לחומרה, בשאלת הראיות ובשאלת המסוכנות.

דיון

7. לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי בחומר הרלוונטי, הגעתי למסקנה שדין הבקשה לעיון חוזר להידחות.

8. הסרטונים

לאחר ההחלטה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים, הוגשו למאשימה הסרטונים, אשר צולמו במצלמות האבטחה שבביתו של חאביב. המאשימה צירפה דוח פעולה ודוח צפייה בסרטונים, על פיהם:

8.1. **דוח הפעולה של רס"מ עמיר כהן (להלן: "הבודק"), מיום 2.1.22:** ביום 30.12.21 התקבל מהיחידה החוקרת מכשיר ה-DVR; לפי בדיקה חזותית, המכשיר תקין; ביום 30.12.21 הפעיל הבודק את ה-DVR ומצא שזמן המערכת שלו אינו תואם את זמן האמת, זמן האמת היה: 30.12.21, שעה 14:19 ואילו זמן המערכת היה 30.12.21, שעה 14:08, הפרש של 11 דקות.

הבודק הוסיף:

"יש לציין כי ב-30.12.2021 זו הבדיקה הראשונה שנעשתה לעניין DVR הנל כחצי שנה מזמן האירוע. בבדיקה ראשונית בלוג אירועים של ה-DVR נתגלו מספר פעמים שבוצעה פעולת כיבוי חריג הכוונה ניתוק המכשיר

עמוד 4

מהחשמל ואו כיבוי באמצעות כפתור ההפעלה של ה-DVR עובדה שיכולה לשבש את פעולת שעון המערכת ואת אמינותו שכן פעולות הניתוק מרוקנות את הסוללה שעל גבי לוח האם. על כן לא ניתן לקבוע בוודאות שהפרש הזמנים +11 דקות שנכון לתאריך בדיקת ה-DVR הינו רלוונטי לקרות האירוע" (טעויות במקור, ע.כ).

הבודק מציין שקיימים 12 ערוצי מצלמות פעילות במכשיר, והוא איתר סרטונים שצולמו מתאריך 8.6.21 בשעה 19:15 עד לתאריך 8.6.21 בשעה 21:00.

ב"כ המבקש מסיק מדוח הפעולה של הבודק שהזמנים המתועדים ב-DVR אינם מתאימים לזמן האמיתי, אך לא כך. בדוח הפעולה רשם הבודק כי נכון ליום הבדיקה היה הפרש של 11 דקות בין זמן האמת לזמן המערכת, אולם אין וודאות שהפרש זה היה גם במועד צילום הסרטונים.

במזכר המצורף לדוח הפעולה, מיום 2.1.22, מפרט הבודק כי מהלוג של ה-DVR (קובץ המתעד אירועים של המכשיר) עולה שביום האירוע, בשעת מערכת 20:46:00 בוצעה פעולה של "כיבוי חריג", כנראה כתוצאה מניתוק המכשיר מהחשמל. לאחר מכן בוצעו מספר הדלקות של מכשיר ה-DVR וכיבויים חריגים. ריבוי פעולות הכיבוי והדלקה של המערכת פוגעים בסוללת המכשיר, דבר שיכול לשבש את פעולת שעון המערכת, מה שיכול להעיד שהפרש הזמנים של 11 דקות בין זמן המערכת לזמן האמת במועד הבדיקה, אינו בהכרח הפרש הזמנים שהיה במועד האירוע.

הבודק לא מצא אינדיקציה למחיקה של סרטונים או עריכה שלהם.

8.2. **דוח צפייה מטעם רס"ב אייל זיתון:** רס"ב זיתון צפה בסרטונים שהורדו משעה 19:15 ועד לסוף הסרטונים והפריד 6 סרטונים, להם הוא קרא מצלמות 1 עד 6; לאחר צפייה בכל הסרטונים, עולה שישנם 2 או 3 יורים בוודאות, כאשר רוב היריות נורו מכיוון אחד ואדם נוסף ירה מכיוון אחר.

רס"ב זיתון רשם כי בסרטונים יש כ-20 דמויות, אך הוא אינו יכול לזהות בסרטונים אף אחד מהחשודים משום שהוא אינו זוכר אותם מימי החקירה ואת רוב האנשים לא ניתן לזהות כלל.

לגבי האירועים הרלוונטיים להחלטה זו, מפרט רס"ב זיתון:

שעה	מצלמה	אירוע
20:33:10	1	בחור עם חולצה אפורה, קפוצ'ון ומכנס ג'ינס כחול (להלן: "הבחור") מסדר חולצה ונראה שיש לו במותן ימין אקדח תפוס במכנסיים;
20:36:50	1 + 2	אותו בחור מוציא את האקדח והמותן למשך כ-9 שניות ולאחר מכן מחזיר אותו למותן;
20:41:03	1	אותו בחור, עומד ליד 4 בני משפחתו, מוציא אקדח ביד ימין ויורה מספר יריות לעבר 2 אנשים שעמדו מולו במרחק 15 - 20 מטר, ולאחר מכן כל קבוצת האנשים נכנסים למתחם הבית;
20:41:02	1 + 2	נראה אדם בחלק העליון של המסך, נראה שהוא יורה ירייה אחת, במקביל לבחור, לעבר אנשים מהמשפחה של המנוח שעומדים בין שני היורים;
20:41:14	1	נראית יד בלבד שיוצאת מכיוון השער הקבוע שממנו יוצאים ונכנסים בני משפחת המבקש, ונראה ירי בודד של כדור אחד מאקדח, לכיוון משפחת המנוח;
20:41:23	3 + 4	הבחור הנ"ל נצפה מחזיק אקדח בידו הימנית, 3 אנשים מנסים לעצור אותו, הוא מוריד את החולצה האפורה ונשאר עם גופייה ועם חולצה ירוקה;

עד	6	"אותו אדם שירה" נראה מוחזק עד ידי שניים עד למונה 20:41:47, לאחר מכן הוא נראה מתעסק עם משהו בידיו ועם חולצתו, הוא נראה חוזר לכיוון המהומה, לכיוון שממנו הגיע, ויוצא מהצילום במונה 20:42:06;	20:41:47
ועד			20:42:06
	4 + 3	"אותו אדם שהחזיק את האדם", נראה חוזר מכיוון מעלה למטה, עדיין עם אותו חולצה ירוקה, "הבחור מתעסק במשהו בידיו";	20:42:05
	1	במונה 20:42:00 נראים מספר רב של אנשים עם אלות בידיים, ונוספים זורקים אבנים. בשעה 20:42:23 נראה "אותו אדם עם החולצה הירוקה", יוצא ממתחם החנייה, כאשר הוא מחזיק אקדח ביד ימין; הוא עובר לריצה, מגיע לסוף החומה שמשמאלו ויורה מספר כדורים לעבר ביתם של הקורבנות; שניים נצמדים אליו ומושכים אותו לעבר המעבר ממנו יצא, בדרך אותו אדם מרים את יד ימין למעלה ומבצע עוד מספר יריות באוויר, עד שהוא נכנס לתוך המתחם ממנו יצא;	20:42:00
	+		
	2	"אותו אדם עם החולצה הירוקה" נצפה חוזר מזירת הירי לתוך מתחם החנייה, כאשר הוא מחזיק בידו הימנית את האקדח; במונה 20:43:10 הבחור מוריד את החולצה הירוקה ומחזיר את החולצה האפורה שהוריד;	20:42:48
	3	נראה "אותו אדם שירה" עם גופיה, הוא נראה שם את החולצה האפורה עם הקפוצ'ון והכיתוב מקדימה, שהייתה עליו בתחילת האירוע; היורה נראה עד מונה 20:44:34, עד שהוא יוצא ממתחם החנייה;	20:43:29
	6	נראה רכב טיוטה קורולה מגיע מצד שמאל של המסך; לאחר כמה שניות, מספר אנשים מרימים את הפצוע לתוך הרכב מהדלת שאחרי הנהג, לאחר מכן הרכב עוזב את המתחם;	20:44:11
	5		

בסוף דוח הצפייה מציין רס"ב זיתון: "לציין כי תמיד יש מספר רב של אנשים בכל הסיטואציות שלא ניתן לזהות. רוב האנשים משתתפים בקטטה ההמונית וחלקם הקטן מנסים להרגיע את הרוחות".

9. המבקש טוען שלוש טענות המצדיקות, לטענתו, עיון חוזר בהחלטה למעצרו עד לתום ההליכים: **טענה ראשונה:** שאין ראיה לכך שהסרטונים מתעדים את האירוע מושא כתב האישום, בו נרצח המנוח; **טענה שנייה:** שאין ראיות לכך שהמבקש ירה באירוע; **טענה שלישית:** שאין ראיות לכך שהמבקש ירה את הקליע שפגע והרג את המנוח.

להלן אדון בטענות המבקש.

10. **הטענה הראשונה - שאין ראיות שהסרטונים מתעדים את האירוע** - השתכנעתי שקיימות ראיות לכאורה לכך שהסרטונים מתעדים את האירוע, מהנימוקים הבאים:

10.1. על גבי הסרטונים מתועד זמן המערכת של ה-DVR, לפיו הם צולמו, לכאורה, במועד האירוע.

ב"כ המבקש מפנה למזכר של הבודק מיום 2.1.22, לפיו הוא בדק בדיקה טכנית את מכשיר ה-DVR וקבע שזמן המערכת וזמן האמת אינם תואמים, וכי במערכת של המכשיר בוצעו פעולות כיבוי והדלקה מרובות העלולות לשבש את שעות המערכת ויכולה להעיד כי פער הזמנים בין זמן המערכת לזמן האמת אינו בהכרח תואם לזמן האירוע.

המסקנה מקריאת דוח הפעולה והמזכר של הבודק מיום 2.1.22, היא שזמן המערכת של הסרטונים תואם לזמן האמת, בהפרש שאינו עולה על 11 דקות, הפרש אשר אינו פוגע במסקנה כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהסרטונים מתעדים את האירוע, משום שזמן המערכת של הסרטונים אשר נפרקו מה-DVR הוא מ-19:15 עד 20:46 וגם אם קיים הפרש של 11 דקות, הרי שמדובר בזמן אמת 19:26 עד 20:57, בעוד שעל פי כתב האישום האירוע החל ב-20:30 והסתיים עם פינויו של המנוח מזירת האירוע (על פי הסרטונים, בוצע פינוי בזמן מערכת 20:44:11, ראו להלן סעיף 12).

10.2. **נאשם 2**, בהודעתו מיום 18.1.22 בשעה 10:14: בשורה 51 מאשר נאשם 2 את התאריך, אך לא זוכר אם זה מתאריך האירוע; לאחר מכן, מתייחס נאשם 2 לאירועים המתועדים בסרטונים כאל האירוע, ראו: שורה 69 ואילך; שורה 76 ואילך.

10.3. **נאשם 3**, בהודעתו מיום 18.1.22 בשעה 14:06, מתייחס לאירועים המתועדים בסרטונים כאל האירוע, ראו: שורה 15; שורה 38; שורה 74 ואילך; שורה 87 ואילך.

10.4. **נאשם 4**, בהודעתו מיום 20.1.22 בשעה 13:06, מתייחס לאירועים המתועדים בסרטונים כאל האירוע. ראו: שורה 85 ואילך; שורה 93 ואילך; שורה 103 ואילך.

10.5. **נאסר**, בהודעתו מיום 20.1.22 בשעה 10:01, מתייחס לאירועים המתועדים בסרטונים כאל האירוע, ראו: שורה 147 ואילך; שורה 171 ואילך; שורה 205 ואילך.

10.6. **חאביב**, בהודעתו מיום 18.1.22 בשעה 12:54: בשורה 36 מאשר חאביב את התאריך, אך לא זוכר אם זה מיום האירוע; בהמשך מתייחס חאביב לאירועים המתועדים בסרטונים כאל האירוע ראו: שורה 61 ואילך; שורה 88 ואילך; שורה 109 ואילך.

10.7. **המתלוננים** מתייחסים לאירועים המתועדים בסרטונים כאל האירוע (ראו סעיף 11.2 להלן).

נוכח המסקנה מדוח ומזכר הבדוק, שהפרש הזמנים בין זמן האמת לזמן המערכת אינו עולה על 11 דקות, והודעות העדים השונים (משתי המשפחות), המתייחסים לאירועים המתועדים בסרטונים כאל האירוע, הגעתי למסקנה שקיימות ראיות לכאורה, ברמה הנדרשת בשלב זה, לכך שהסרטונים מתעדים את האירוע.

11. **הטענה השנייה - שאין ראיות לכך שהמבקש נשא נשק וירה בו** - אני סבור שקיימות ראיות לכאורה לכך שהמבקש נשא נשק וירה בו, כדלקמן:

11.1. בהחלטה מיום 8.12.21 פורט כי ארבעה עדים ממשפחת המנוח - איוב, עאדל, עבדל כרים ומחמד, העידו שהמבקש ירה באקדח בזמן האירוע (ס' 17 ו-18 להחלטה הנ"ל).

ב"כ המבקש טוען שנוכח העובדה שאותם עדים העידו שגם חאביב ונאשמים 2 ו-3 ירו בזמן האירוע, דבר שבסופו של דבר הוכח שאינו נכון, אין מקום לייחס לעדות משקל כלשהו.

אינני מקבל טענה זו מאחר שבשלב זה בית משפט אינו נדרש לשאלת מהימנות עדים. יתר על כן, אמנם, בהודעת המאשימה מיום 19.1.22 היא רשמה שלאחר בחינת הראיות החדשות, היא מצאה שיש בהן כדי לכרסם את הראיות לכאורה נגד משיבים 2 עד 4 בכתב האישום המקורי, אולם כפי שיפורט להלן, לא רק שאין כרסום בעדויותיהם של העדים הנ"ל נגד המבקש, אלא שהראיות החדשות מחזקות את העדויות.

11.2. על פי דוח הצפייה של רס"ב זיתון, הבחור (כהגדרתו בתיאור דוח הצפייה לעיל) נראה יורה מספר פעמים. רס"ב זיתון מפרט זמני ירי שונים של הבחור, לרבות סמוך לזמן מערכת 20:42:23 - צפייה בסרטונים מלמד שהירי שביצע הבחור לאחר שיצא ממתחם החנייה בזמן מערכת 20:42:23, בוצע בזמן מערכת 20:42:31 עד 20:42:33 (במצלמה 1 הוא נראה יוצא ממתחם החנייה עם אקדח ביד בזמן מערכת 20:42:23 ויורה בזמן מערכת 20:42:31 עד 20:42:33; במצלמה 2 הוא נראה יורה מזמן מערכת 20:42:31 עד זמן מערכת 20:42:32, ואז הוא זז והוסתר על ידי הגדר); נוסף על כך, קודם ליציאתו של הבחור ממתחם החנייה, הוא מצולם חוצה את המתחם לכיוון היציאה (מצלמה

4, מזמן מערכת 20:42:06 עד 20:42:18); **הבחור נקלט באופן ברור במצלמות, כך שמי שמכיר אותו יכול לזהותו.**

כאמור לעיל, רס"ב זיתון אינו מזהה את הבחור כאחד החשודים, משום שאינו זוכר אותם מימי החקירה, אולם, מספר עדים מזהים את הבחור כמבקש, כמפורט להלן:

- **עבדל כרים:** בטרם מסירת הסרטונים למאשימה, זיהה עבדל כרים את המבקש, חאביב ונאשמים 2 ו-3 כמי שהחזיקו נשק וירו.

בהודעה מיום 13.1.22 בשעה 11:18, חוזר עבדל כרים ומעיד שהוא ראה את המבקש, חאביב ונאשם 3 יורים; כאשר הוצגו לעבדל כרים הסרטונים, הוא זיהה חלק מהדמויות, וזיהה את המבקש כבחור שירה (עמוד 4, שורה 48 ואילך; יוער שבטעות בשאלה, בשורה 47, רשום "מצלמה 2", אך האירועים המתוארים אירעו במצלמה 1).

בהמשך הוזנה עבדל כרים שהוא חשוד בשיבוש הליכי חקירה, מתן עדות שקר, הודעה כוזבת והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. עבדל כרים חזר על הודעתו שראה את המבקש, חאביב ונאשם 3 יורים "בעיניים", אך העיד שבסרטונים הוא מזהה רק את המבקש יורה ואינו רואה את יתר הנאשמים בכתב האישום המקורי יורים.

נוכח ההיכרות בין עבדל כרים למבקש, גם אם הוא טעה בזיהוי היורים בעדותו בטרם מסירת הסרטונים למאשימה, הרי שהדבר אינו מחליש את זיהוי המבקש בסרטונים.

- **עד תביעה 2, קטין:** העיד בטרם מסירת הסרטונים למאשימה שהוא ראה אקדח במותן ימין של המבקש.

בהודעה מיום 13.1.22 בשעה 9:46 הוצגו לקטין הסרטונים והוא זיהה חלק מהדמויות, לרבות המבקש; הקטין העיד שבסרטונים הוא רואה את המבקש יורה פעמיים; הקטין נשאל לגבי אחרים אם הוא מזהה אותם יורים והשיב בשלילה.

- **איוב:** בטרם מסירת הסרטונים למאשימה, זיהה איוב את המבקש, חאביב ונאשמים 2 ו-3 כמי שהחזיקו נשק וירו.

בהודעתו מיום 13.1.22 בשעה 13:57 העיד איוב שהוא ראה את המבקש, חאביב ונאשם 3 יורים; כאשר הוצגו הסרטונים לאיוב, הוא זיהה חלק מהדמויות, לרבות שהמבקש הוא הבחור שירה, לפי הבגדים והקרחת; לגבי הודעתו הקודמת, הוא הסביר שהוא ראה את המבקש יורה, ולגבי האחרים כי היה להם משהו ביד וחשב שהם ירו.

איוב הוזנה שהוא חשוד בשיבוש הליכי חקירה, מתן עדות שקר, הודעה כוזבת והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, והעיד שבסרטונים הוא זיהה רק את המבקש מבצע ירי ואת יתר הנאשמים בכתב האישום המקורי לא רואים יורים.

נוכח ההיכרות בין איוב למבקש, גם אם הוא טעה בזיהוי היורים בעדותו בטרם מסירת הסרטונים למאשימה, הרי שהדבר אינו מחליש את זיהוי המבקש בסרטונים.

- **עאדל:** בטרם מסירת הסרטונים למאשימה, זיהה עאדל את המבקש, חאביב ונאשמים 2 ו-3 כמי שהחזיקו נשק וירו.

בהודעתו מיום 12.1.22 בשעה 16:26 העיד עאדל שהוא ראה את המבקש, חאביב ונאשמים 2 ו-3 יורים; כאשר הוצגו הסרטונים לעאדל, הוא זיהה חלק מהדמויות, לרבות שהמבקש הוא הבחור שירה בסרטונים.

עאדל הוזנה שהוא חשוד בשיבוש הליכי חקירה, מתן עדות שקר, הודעה כוזבת והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, והעיד

שבסרטונים הוא זיהה רק את המבקש מבצע ירי ואת יתר הנאשמים בכתב האישום המקורי לא רואים יורים.

נוכח ההיכרות בין עאדל למבקש, גם אם הוא טעה בזיהוי היורים בעדותו בטרם מסירת הסרטונים למאשימה, הרי שהדבר אינו מחליש את זיהוי המבקש בסרטונים.

- **עדנאן אבו גליון, עד תביעה 5:** בהודעתו מיום 12.1.22 בשעה 14:56 הוא העיד שלא היה במקום האירוע בזמן האירוע; העד מזהה חלק מהדמויות בסרטונים ובין השאר, מזהה בוודאות את המבקש כבחור שורה בסרטונים.

- **מחמד:** בטרם מסירת הסרטונים למאשימה, זיהה מחמד את המבקש, חאביב ונאשמים 2 ו-3 כמי שהחזיקו נשק וירו.

בהודעתו מיום 13.1.22 בשעה 15:11 העיד עאדל שהוא ראה את המבקש ונאשם 2 יורים; כאשר הוצגו הסרטונים למחמד, הוא זיהה חלק מהדמויות, לרבות המבקש כבחור שורה בסרטונים.

מחמד הוזהר שהוא חשוד בשיבוש הליכי חקירה, מתן עדות שקר, הודעה כוזבת והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, והעיד שבסרטונים הוא זיהה רק את המבקש מבצע ירי ואת יתר הנאשמים בכתב האישום המקורי לא רואים יורים.

נוכח ההיכרות בין מחמד למבקש, גם אם הוא טעה בזיהוי היורים בעדותו בטרם מסירת הסרטונים למאשימה, הרי שהדבר אינו מחליש את זיהוי המבקש בסרטונים.

- **יסמין אבו עאנם, עדת תביעה 23:** העדה היא אשתו של נאסר, אחיו של המבקש; העדה מזהה חלק מהדמויות בסרטונים, ובין השאר את המבקש כמי שמחזיק אקדח, העדה העידה שרואים את המבקש עושה מילה שבערבית היא "ביתוח", אותה תרגם החוקר ל-"יורה".

- **נאשם 4,** בן משפחתו של המבקש, בהודעתו מיום 20.1.22 בשעה 13:06, העיד בשורה 115: **"מה שאני אומר שסלים (המבקש, ע.כ.) לא רצח. היו לפחות 5 אנשים יורים בסביבה. סלים היה יורה באוויר. תחפשו את מי שרצח";** ובשורה 121: **"[...] היו כמה יורים לא רק סלים ירה";**

נוכח האמור לעיל, אני סבור שיש ראיות לכאורה לכך שהמבקש נשא אקדח וירה בו באזור מגורים, באופן שיש בו כדי לסכן חיי אדם. אני מבסס את מסקנתי על עדויות עדים (משתי המשפחות) לפיהם המבקש נשא אקדח וירה והסרטונים בהם רואים דמות ("הבחור"), אשר זוהתה על ידי עדים (משתי המשפחות) שהיא סלים, נושאת אקדח וירה.

12. **באשר לטענה השלישית - שאין ראיות לכך שהמבקש ירה את הכדור אשר הרג את המנוח -** אני סבור שקיימות ראיות לכאורה לכך שהמבקש ירה את הכדור שהרג את המנוח, כדלקמן:

בהחלטה מיום 8.12.21 פורט כי שני עדים ממשפחת המנוח - איוב ועאדל, העידו שהמבקש ירה באקדח בזמן האירוע לכיוון המנוח (ס' 17 להחלטה הנ"ל).

כמפורט לעיל (סעיף 11.1), אין זה השלב הנכון לבחון את מהימנות העדים. נוסף על כך, הראיות החדשות מחזקות את עדות העדים הנ"ל, ואת הראיות לכאורה לכך שהמבקש ירה לכיוון המנוח, וגרם למותו.

כעולה מהודעת ב"כ המבקש מיום 29.3.22, מסכים המבקש כי בזמן מערכת 20:41:51 עד 20:42:17 נראה המנוח בחיים, כאשר בזמן מערכת 20:42:17 הוא יוצא ממסגרת הסרטונים; כמו כן, מסכים המבקש כי בזמן מערכת 20:42:31, נראות התזות ירי ובזמן מערכת 20:44:11 נראית מכונית מגיעה וקבוצת אנשים נראים מפנים אדם לא

מזוהה (הפנייה ל-קובץ סרטון D11_20210608203342).

כמתואר לעיל, בסרטונים רואים את הבחור, אשר עדים זיהו כמבקש, יורה בזמן מערכת 20:42:31 עד 20:42:33. עיון במצלמות 1 ו-2 מלמד כי הבחור אשר זוהה כמבקש, יורה לכיוון המקום בו נראה המנוח לאחרונה בחיים וממנו, כמה דקות מאוחר יותר, בזמן מערכת 20:44:11 רואים שמפנים ברכב אדם לא מזוהה (להלן: "הפינוי").

עיון בסרטונים מלמד שהתזות הירי נראו בזמן מערכת 20:42:31 במקום קרוב למקום בו נראה המנוח לאחרונה, זמן המתאים לירי שביצעה הדמות הנ"ל, וכי בזמן מערכת 20:44:11 מבוצע הפינוי, מהאזור בו נראה המנוח לאחרונה. בהתאם לעדויות השונות, המנוח פונה מהאזור בו הוא נפגע ברכב (ראו סעיפים 17 ו-20 להחלטה מיום 8.12.21).

די באמור כדי להקים ראיות לכאורה לכך שהמבקש ירה לכיוון המנוח וגרם למותו.

לטענת ב"כ העורר, נצפו יריות אשר לא בוצעו על ידי הבחור הנ"ל בזמן מערכת 20:41:02 עד 20:41:03 ו-20:41:14 (הפנייה לקובץ סרטון D02_20210608203115); 20:45:00, 20:45:02 (הפנייה לקובץ סרטון D08_20210608203125). כל היריות, למעט זאת אשר בוצעה בזמן מערכת 20:43:38, לא נעשו במסגרת הזמנים הרלוונטית לפגיעה במנוח (20:42:31 עד 20:44:11) וכל היריות הנ"ל, לרבות זאת אשר נעשתה בזמן מערכת 20:43:38, לא נורו לכיוון בו נצפה המנוח סמוך לזמן הפינוי.

לכן, אני סבור שקיימות ראיות לכאורה לכך שכדור אשר נורה על ידי המבקש הרג את המנוח, זאת בהתבסס על: הודעות איוב ועאדל; העובדה שהבחור, אשר זוהה על ידי עדים כמבקש, ירה לכיוון המיקום בו נצפה המנוח לאחרונה, זמן קצר לפני הירי; העובדה שהירי אשר בוצע על ידי הבחור הנ"ל בוצע זמן קצר לפני הפינוי; וכי לא נצפו בסרטונים אנשים אחרים יורים לכיוון בו נראה המנוח לאחרונה, בפרק הזמן הקצר שחלף בין הפעם האחרונה שהמנוח נקלט במצלמות לבין הפינוי.

13. נוכח האמור לעיל, השתכנעתי שיש מקום לדחות את הבקשה לעיון חוזר וכי קיימות ראיות לכאורה, על פי הראיות החדשות בשילוב עם הראיות הקודמות, לכך שהמבקש ביצע את המיוחס לו בכתב האישום המתוקן.

למעלה מן הצורך ומבלי לגרוע מהאמור לעיל - די בכך שקיימות ראיות לכאורה לכך שהמבקש נשא אקדח וירה בו באזור מגורים, באופן שיש בו כדי לסכן חיי אדם, על מנת לדחות את הבקשה לעיון חוזר, משום שדי בכך כדי להורות על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו.

ראו בעניין זה החלטת בית המשפט העליון בבש"פ 1925/22 מדינת ישראל נ' פלוני (22.3.22):

"סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), קובע חזקת מסוכנות בגין 'עבירה שנעשתה באלימות חמורה או באכזריות או תוך שימוש בנשק קר או חם' ובמילים פשוטות, המחוקק הנחה את בית המשפט כי הכלל הוא 'אם יורים - לא משתחררים'. זה הכלל, ועל מנת לחרוג מהכלל, ובכדי שניתן יהיה להסתפק במעצר במעצר בפיקוח אלקטרוני, יש להצביע על 'טעמים מיוחדים שיירשמו, כי בשל נסיבות ביצוע העבירה או נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, [...] ניתן להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני'."

בענייננו לא קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים את שחרורו של המבקש, אלא להיפך - מדובר באירוע אשר כלל התפרעות, זריקת אבנים ויריות בין שתי משפחות מסוכסכות, אירוע בו נהרג המנוח, ולכן המסוכנות הנובעת ממעשי המבקש גבוהה, ואין חלופה היכולה להפחית אותה במידה מספיקה.

התוצאה

14. נוכח האמור, אני דוחה את הבקשה לעיון חוזר.

זכות ערר לבית המשפט העליון כדין.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשפ"ב, 14 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.